

7
EPISTOLA
CONSOLATORIA

ad
MAGNIFICUM
NOBILISSIMUM

DN.

GEORGIUM ADA-
MUM STRUVIUM, J.U.D.
PROF. SYNEDRII JURID. SENIO-
REM, CONSILIAR. SAXON. CURIÆ
PROVINC. ET SCABINATUS AD-
SESSOREM,
DN. IN UHLSTEDT,

scripta

à

GUERNERO ROLFINCIO,
Ph. Med. D. P. P.

JENÆ

Literis JOHANNIS NISII,
Anno MDCLXII.

MAGNIFICE

V I R,

Emo te seniore[m] credit,
nisi qui ingenii tui monu-
menta numerat, & qui
non tam numerat, quam
pro merito æstimat. Hunc
quidem senioratum optimè fers, Vir
vegetæ ætatis, nondùm extremas ævi
tangens metas, laudis tamen attingens
& gloriæ. Ingenii tui opera, iudicii tui
ostentamenta ferent omne ævum, à
blattis tineisq[ue] secura, tùmque maxi-
mè vivent, cum reliquis longa dies in-
cubuerit & oblivio. Nullus Europeæ
juridicinæ angulus, in arduæ indaginis
forensibus litibus tua literaria non con-
sulit monumenta: nullus non prolita,
nul-

nullus non sacrarum legum addictus scientiæ, lita eam animo imbibit sententiam, hoc Ariadnæo filo si destituatur, se optatum scopum adsequi non posse. In iis senes vigorem juventæ, senilem gravitatem venerantur juvenes, iisdemque senes à scribendo absterrentur simul & juvenes. Animus immortalis, defervescente jam juventutis æstu, purus & defecatus, excusso furioso affectuum jugo, totus sui juris, Castalios latices bibit, & jus gentibus dicit. Principum, amplissimarumque urbium consiliis tuis gubernas statum, labascentis, fugacis, & jam cœlestia regna meditantis, Astreæ delicia & amor. Senatoriæ juris prudentiæ possessor bonæ fidei, bonis fortunæ etiam emines, & in quadrigâ liberorum melioris sexûs spes tibi surgit nobilis posteritatis, in quâ & tu ipse vivere

)(2

vere

vere potes, post fata superstes, inter eru-
ditos nobilis, & inter nobiles eruditus.
Singula hæc mirantur boni quoque
sunt, & quidem raro exemplo sine in-
vidiæ morfu. Quam magnus intuenti-
um, tantus numerus applaudentium.
Mater hujus felicitatis est submissio in
secundis, moderatio in adversis, in con-
versatione suavitas, in seriis consultatio-
nibus affectuum immunitas, in amicitia
constantia, in amore perseverantia. In
admiratorum numero ego in primis
hæc de felicitate tibi gratulor: de unô so-
lô condoleo, quod in uxore cordiali af-
fectu dilectâ, tui amantissimâ, matro-
narium virtutum, pietatis, œconomicæ
prudentiæ, parsimoniæ, laude con-
spiciuâ, amiseris gaudiorum & curarum
sociam, orphanorumque tuorum pa-
tronam. Amisisti illam absens, ma-
gnis

gnis Brunovicensis Reipublicæ floren-
tissimæ negotiis implicatus. Non
abiisti ab eâ, periculorum vitæ cervici
ejus imminentium conscius, sed planè
ignarus, chronicum morbum fore con-
fusus. Non eras à valetudinis præsidibus
deditâ operâ admonitus, ne officii ne-
cessitatem moraretur amoris obser-
vantia. Felicior ne eo, an miserior?
Abitum ex hâc mortalitate cum anxiiis
ultimis conatibus meditantem videre
dilectam animam, afflictissima res. Tu
inter spemque metumque dubius, in-
ter sacrum stans & saxum, dum prius
audisti occubuisse, quàm cum morte in
arenam descendisse, clementius exper-
tus es fatum. Solatio sit, illam sacris
admonitionibus ex limpidissimis divini
verbi myrotheeciis erectam, TE ali-
quoties, ad ultimum vale, suspirantem,

) (3

di-

divinæque providentiæ cum liberis
commendantem, in præsentia moestis-
simorum parentum attigisse illam me-
tam, quæ piis omnibus est in votis, illós-
que à mortalitatis exuviis liberos cœ-
lestibus adsociat choris, periturarum
exsortes curarum. Reliquit illa te
corpore, at anima pro salute tuâ & tuo-
rum vota faciet, magni ponderis futu-
ra. Tu redux domum factus, sinceri
affectûs cultu magis, quàm verbo-
rum phalerato apparatu ostendebas
dolorem ex immaturo hoc obitu con-
ceptum, imitatus pictorem, qui quem
in parente exprimere non poterat, velo
vultum tegebat. Prudentiâ porrò e-
menda in æroris impetum, & cogita,
non amissam conjugem, sed præmis-
sam. Sic erectus, in hâc viduitatis cala-
mitate tempus gravibus literariæ & pu-
blicæ

ε)

blicæ rei curis implicitus terere, & æquò
animò ferre poteris omnia sinistra for-
tis terriculamenta, donec annus, quò
temporum vices & singula reguntur
momenta, ipsaque seculorum disponi-
tur æternitas, rapidâ mensium vertigine
supremam animam nunc agens, ean-
dem amittat, in se convolutus redivivus
resurgat, denuò infans vagiat in cunis,
& repentè vernali reflorescens amœni-
tate gravibus curarum nebulis dispulsis,
lugubrem viduitatis habitum mutet.
Hiscete salvere jubeo plurimùm, Ne-
storeos annos adprecatus, conjectis in
unum votis, ut tuis annos de meis su-
premmum numen addat, & immarcesci-
bilem vigoris pro suâ cœlesti liberalita-
te adjungat florem, quo ad negotiosæ
æternitatis studiosam morientis olivi
lucernam, delitescentes pluteorum
tuo-

tuorum visceribus erutas, eruditas,
maturas in publicum opes expone-
re, concatenato docendi ardore, stu-
diosam juventutem, illis quæ à te
queunt expectari summa, officiis am-
plecti, & ex te natos, parentis gloriâ
& suâ virtute clarissimos, inque gra-
tiâ principum & magnatum, qualem
te videt focer, eô nomine vel ante
obitum (præfiscine dixerim) depræ-
dicandus felix, florentissimos intueri
valeas.

Dabam in Athenæo Salano.

Anno MDCLXII.

IV. ID. MARTII.

EP
CONSO
MA
NOB
GEORC
MUM STI
PROF. SYNE
REM, CONSI
PROVINC.

DN. IN

GUERNE
Ph.

Literis

A

A.
.D.
IO.
Æ

